

1846 ס פ ז

"הארץ" 10.2.59

11.2.59 "הארץ"

ספרות מושב שבות

העוגת לרגזון חוף" מחייבי ל-
תבונת אמי מוקד מאר את האמן
שהבע ב' בעי המאהר, אך לא דברוני.
איני יכול לבקש את מסקורי.

ידעתי כי רבים בכנסת ומחצית לה,
בתם תחביר סעודות שונות, שותפים ל-
ורbits הוא לחדרין כדי את יבלת
אך אמי מובה לתבוע לעצמי נסota
יחד לבקש אם התפקיד הוא גם לפ'
ר' ח' ואם נכו בכו ללה, בלשון
הכבר, גלב שלם ובונש שמת. כל
השאלה הווית תשובי המשא שיליות
עם כל ליעוטי כי אנו גורם זהה אכבה
לא רק למפלתו, אלא גם לידי הרבים
במפלגתם אחותו — וידידים לי במעט
בכל המפלגות.

בעל המאמר אינו מתרשם ביויר מ'
אותה מות התהשפה על חי המינה"
שהיתה לי אז התפזרת מן המשלה.
לא היה לי יומרה נזאת וגם נזכר
הדבר י' תמהי לעצם תחומי לבני
הגושאים והבעלי הנסימית במפלגת
בנור פועל הנסימית אשוי מפלט בתם
אי' ובתളעות הרכבותות לי'
כללות. השלמי על עצמי מיגלון
רצוני החמשי כר ביזור, אם לא לחסל כליל
ובכל שעיה להרחב את המגבורה
ראות עני, לעזם זה, כפי שאנו
מי גורש אן מזורתו החקנית וזה
רית של האפקטי רום והישא ה-
לי היהו מוכחת לאמץ בשיעו
בר ביזור, אם לא לחסל כליל
אותה מזיהה תיאשת של
לה, ביזוי הנצעה, באץ וב-
לאץ, שהיתרתי לעצמי עד כה.
תעלות שאנו עשו להביא כי
ראש הבנט, אין ב' בעי מוצי עדו
אבן אפרוריות עבורה המשגה וזה
התבאות אציגירות אשר מעוד זה
כורך בו, ואלנא תיחס ליה הוחה זו
כיהודה.

העוגת העיקרית של המאמר מנוט
בכותרות, והנתן ידעתי, לבי
זות שרות בכנסת אהות דעות
שכיחות, הנורמת לי גם סיוק
מאלי, גם חרשות עניות עמקה,
בנישת פטרון בעייתי לי צירופי ה-
סודות שבתוכו. אשר לעם — עם
עמ' — והי נשמעות בקומו ווות
אנגן. אמרנו, כאמור, קלטו אוני הרום
רבים של תמייה בדורשה שהסתנה
אליך אך רבו גם רבו פניות — בעלה
ובטלון, במכבים וכברקרים — מפי
נות שנות באץ ומוריכים שונם כ-
ציור, גם של יידידים ומקרים גם של
אנשים בלתי יוציאים לי אשר בא ל-
עורני לסרב לדרישת או לחזק ידי
בシリובי, וכוחתי לדעת כי רבים ברוח
בי' הצביעו הגיבו על ההצעה כמוני
מלוחליה, וכן רבים אישרו את נ-
ומי משנתרטטם. במצב זה של פנים
לכאן ולכאן על דעת הבירות, דומני כי
בדוא אడק אם אסול לעצמי את זורת
הברעה לפני כברתי ונול עונת

10. II. 59

חלביב. ב' באדר א' תש"ט

מניגו חיב להעוגת לרץן העם

מידיגות כס. כאן, כשהברי כל
המחלות וכל הפעות משוכנעים כי
אחד מות יוסף פרינצק ז"ל. נימוקי
החדירה המתיריים להבא כבוד
מוחוק חיים לאחד התפקידים
לי' הר הכנסת המנוח. אין יותר
תלוזים כדי לדוחת את הכרעה.
לבסוף או לעט את כוויותיהם של
רבים מחברי הכנסת, אך זו אמת כי
ונכל גם להשלים עם אי-יבחרות ישוב
מר שרינג'ג בדיו מרובה "עשה"
את הכסות הרציה לטפח אותה
בבמה מרכזיות של חינוי המדריגים.
ובשם של היה כרך בשמיים כי כרך
חיי המלו"ז ואין להטסיד זמן נסוף
כדי לגמור את המלאכה של בירית
שייר עמה עמדו בראש המשרד
הפלמנסאר נס. לבא. כי מי שחרד
לעתידו של המשרד הווה, מזוודה
להרים את תרומתו האישית
להצלחה ובכרצה של מר משה
שר ירושה הדריך כי כסים יבלב
על עצמו את התפקיד הנוצע לו.
אפו מנוס מלהעת בכעה איש
באילו מפקך מר שרת אם הוא נועד
להפלש השכל רואים עתה למשוך
ונענויות.

הכל יוציאים כי יש מועמד אחד
אותו כראש ממשלה, אם תרצה בכם
הוא שיר לסייע מפא"י אשר הנורג
הסרבלטאי מזורה אותה מהנה
כמונך שורתייה את המועמד לרשויות
הכנסת, וככל איסיטות שכnested
מכונן להמור במוועדות. רק פגס
אחד במועד זה והוא כי בגעמו
איינו רוצה להיות מועמד.

רצונו של אדם הוא כבודו —
שrichtket את חשותם לבו של הקח
הרחב. לעתים קרובות נס' לחוץ
לאץ, לזרלי. קידום מגיבות, כדי
זכות לאיש לנסוט לכפות עלייך דבר
בגינגד לרצונו. ברם, איש ציור
חייב להיות מוכן לך השציגו
ולעד משרות מושלת וחוובות, אך
שהמוהיג הנוצע בברך עליה יותר
בסולם המניהות, כן גורבת נור
העם ליבו אליו בדרישות.

איין זה דבר קל-ערך של סיום
הכנסת מוכנות ומשמעות בכם כי
דוקא מר משה ר' כהן כי יש
בהתעוייה הטעמיה עלי
ראש הביט, מעטים ביגנו התחניט
מאיימו כה כליל, יש בדעת הכללית
נש' מן ההערכה לרבות מסולתו
האישית לעולות לאין שיעור על מה
גורעים מכברים של חברו הכנסת
האחרונות.

תיה בחינת פתרון של מבוכח בבלב,
ואו — משוטטים נזקרים בימים
האחרוניים. כמו-עדם אפשרים
לראשות הכנסת, וזהו שרטת
על-עלם, ומשום שהם מבקשים לראות
וראשונים להורות כי מר שרת עליה

על-ידי ר' לעתים ר' כרך א' שיחי
הברעה לפני כברתי ונול עונת